

Arrest

nr. 72 263 van 20 december 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 20 oktober 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 september 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 14 november 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 november 2011.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. TREMMERY, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. DESNYDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, K.(...) Z.(...), verklaarde de Armeense nationaliteit te bezitten en van Armeense origine te zijn. U werd op 20/01/1958 te Yerevan geboren. U bent met A.(...) K.(...)(OV 6.675.557) gehuwd. Toen u in februari 2008 tijdens de presidentsverkiezingen ging stemmen werd u in het stemlokaal gezegd dat u reeds gestemd had. U stelde dat u dit nog niet had gedaan en begon dergelijk frauduleus gebruik aan te klagen. Hierop kwamen enkele vertrouwenspersonen, bijgestaan door enkele agenten, naar u en uw vrouw toe om jullie uit het stemlokaal te verwijderen. U vertelde over deze gang van zaken aan uw vrienden die tot de politieke oppositie behoren. Op 27/02/2008 werd jullie huis door de politie doorzocht. U was op dit moment aanwezig op de betogingen tegen het verkiezingsresultaat. U ging pas de dag nadien terug naar huis. Op 01/03/2008 werd u door de politie gearresteerd. U werd meegenomen naar

het politiekantoor. U werd er 2 dagen vastgehouden waarna uw vrienden u konden vrijkopen. Hierna vluchtte u met uw gezin naar Echmiatsin waar een vriend een kamer voor jullie ter beschikking stelde. De wijkagent bleef evenwel bij jullie burens naar jullie vragen. In 2010 besloot u uiteindelijk om uw huis te verkopen. In februari hadden u en uw vrouw een afspraak met een kandidaat-koper. Nadat jullie het huis getoond hadden werd u plots door de politie benaderd. U en uw vrouw moesten samen met de agenten terug in jullie huis. Daar vonden ze in een bloempot een zakje drugs waarna u gearresteerd werd. U werd meegenomen naar het politiekantoor. Tijdens uw vasthouding werd u meermaals geslagen en onder druk gezet om een lijst met politieke activisten te tekenen. Na twee dagen werd u overgebracht naar het ziekenhuis om er te herstellen van de opgelopen verwondingen. Anderhalve dag later slaagde u erin om uit het ziekenhuis te ontsnappen. U belde een collega op waarna jullie beiden naar de verblijfplaats in Echmiatsin gingen. Aangezien uw vrouw daar niet was gingen jullie haar bij haar zus halen. Jullie verbleven daar een paar dagen waarna u en uw vrouw terug naar Echmiatsin gingen. Op 16/03/2010 slaagde u er alsnog in om uw huis te verkopen. In juni vertrok u samen met uw gezin naar Moskou om daar bij een familielid van uw vrouw te verblijven. In augustus keerden jullie naar Armenië terug. Op 24/08/2010 vertrok u samen met uw vrouw vanuit Yerevan per vliegtuig naar Frankrijk. Van daaruit gingen jullie per auto naar België waar jullie diezelfde dag aankwamen. De dag nadien, op 25/08/2010, dienden jullie er een asielaanvraag in. Om jullie asielaanvraag te ondersteunen legden u en uw vrouw volgende documenten neer: jullie werkboekjes, diploma's en puntenlijsten van uw vrouw, uw militair boekje, jullie huwelijksakte en jullie geboorteaktes. Uw dochters M.(...) en L.(...) hadden ook al reeds een asielaanvraag in België ingediend. L.(...) K.(...) (OV 5.826.169) diende haar asielaanvraag op 14/10/2005 in. Inzake haar aanvraag werd op basis van de bedrieglijke motieven van haar echtgenoot waarop ze zich baseerde, op 14/03/2006 een bevestigende beslissing van weigering van verblijf genomen door het Commissariaat-generaal. Deze beslissing werd op 03/12/2009 door de Raad van State bevestigd. M.(...) K.(...) (OV 6.549.037) diende op 18/12/2009. Inzake deze aanvraag werd door het Commissariaat-generaal, op basis van de bedrieglijke motieven van haar echtgenoot waar ze zich op baseerde, op 25/01/2011 een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en van weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 20/04/2011 bevestigd.

B. Motivering

U verklaarde vervolging te vrezen vanwege de Armeense autoriteiten omwille van uw politieke betrokkenheid bij de presidentsverkiezingen in 2008 en een daarmee samenhangende drugsklacht van 2010 tegen u. Echter werden vaststellingen gedaan die dergelijke vervolgingsvrees ongeloofwaardig maken.

Vooreerst werden er tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen en deze van uw vrouw vastgesteld over zaken die aan de kern van uw relaas raken.

Zo verklaarde u dat u uw vrouw voor het eerst sinds uw ontsnapping uit het ziekenhuis bij haar zus terugzag. U kwam er 's avonds rond 22-23u aan. Jullie verbleven er een paar dagen waarna jullie naar Echmiatsin gingen (CGVS p.10). Uw vrouw verklaarde echter dat ze u sinds uw ontsnapping voor het eerst bij een collega van u zag. Dit zou tegen de middag geweest zijn. Enkele uren later gingen jullie volgens haar samen naar Echmiatsin. Toen uw vrouw met uw verklaringen hieromtrent werd geconfronteerd stelde ze enkel dat u zich vergist had (CGVS vrouw p.4-5). Deze verklaring is echter onafdoende om dergelijke tegenstrijdigheid, zowel qua tijdstip als qua plaats, aangaande zo'n ingrijpend moment te verklaren.

Voorts legden jullie inconsistente en zeer vage verklaringen betreffende jullie verblijf in Moskou af. Zo stelde u dat jullie op 4 juni 2010 naar Moskou vertrokken (CGVS p.2). Uw vrouw stelde echter dat jullie pas begin juli 2010 naar Moskou vertrokken. Toen zij met uw verklaringen werd geconfronteerd stelde ze wederom dat u zich misschien vergist had (CGVS vrouw p.3). Deze verklaring is echter onafdoende om dergelijk tijdsverschil te verklaren. Voorts kon geen van jullie beiden een adequate beschrijving geven van de plaats waar jullie in Moskou zouden zijn verbleven. Niettemin zouden jullie daar toch 1 of 2 maanden hebben verbleven. Zo kon geen van jullie beiden het adres geven. Toen jullie naar de wijk werd gevraagd moesten jullie wederom het antwoord schuldig blijven. Toen u naat het dichtstbijzijnde metrostation werd gevraagd stelde u zich dat niet te herinneren - dit ondanks het feit dat er op 500 m van jullie verblijfplaats een metrostation was (CGVS p.3, CGVS vrouw p.3). Daarbovenop verklaarde u dat jullie op de vierde verdieping verbleven (CGVS p.11). Uw vrouw stelde opmerkelijk genoeg dat jullie op de derde verdieping verbleven. Toen zij geconfronteerd werd met uw verklaring stelde ze dat u misschien de gelijkvloerse verdieping had meegerekend (CGVS vrouw p.3). Betreffende jullie verblijf in Echmiatsin verklaarden jullie echter beiden op de derde verdieping te hebben geleefd waardoor dergelijke uitleg de vastgestelde inconsistentie niet kan weerleggen (CGVS p.11, CGVS vrouw p.3). Een dergelijke mate van inconsistentie en vaagheid aangaande jullie verblijf in Moskou ondermijnt uw geloofwaardigheid op ernstige wijze.

Verder werd een gedrag bij u vastgesteld dat niet in overeenstemming is te brengen met de door u verklaarde vrees. Zo was u sinds uw ontsnapping voortvluchtig voor de Armeense autoriteiten. U vreesde sindsdien te worden opgepakt (CGVS p.15). Niettemin reisde u onder uw eigen identiteit per vliegtuig naar Frankrijk. Het is weinig aannemelijk dat u in dergelijke omstandigheden het risico nam om per vliegtuig vanuit de luchthaven van Yerevan naar Frankrijk te reizen (CGVS p.5-6). Het Commissariaat-generaal beschikt immers over informatie, waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd, dat er op de luchthaven van Yerevan meerdere strenge en persoonlijke paspoortcontroles uitgevoerd worden. Bij dergelijke controles worden de identiteitsgegevens aan een centrale database gekoppeld om te kijken of de persoon in kwestie voortvluchtig is. In dergelijke omstandigheden is het bijgevolg weinig geloofwaardig dat u probleemloos de paspoortcontroles op de luchthaven van Yerevan kon voorbijgaan (CGVS p.6). U verklaarde wel dat de passeur alles had geregeld maar kon dit niet verder concretiseren. U kon immers niet zeggen hoe hij alle identiteitsformaliteiten, zoals een visum, voor u had geregeld. Voorts kon u niet zeggen over welke connecties hij beschikte om u als voortvluchtige clandestien door de paspoortcontroles te loodsen. U had hem zelfs niet gevraagd hoe hij uw vlucht zou regelen ondanks het feit dat u hem vertelde dat u gezocht werd (CGVS p.6-7). Voor iemand die vreest om te worden opgepakt bent u dan ook onaannemelijk slecht geïnformeerd over de wijze waarop uw vlucht geregeld werd. Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan het feit dat u met behulp van een passeur de paspoortcontroles passeerde waardoor u geen afdoende verklaring kan geven voor het feit dat u in de door u verklaarde omstandigheden het risico nam om per vliegtuig en onder uw eigen identiteit te reizen noch dat u in die omstandigheden probleemloos de paspoortcontroles op de luchthaven van Yerevan kon voorbijgaan. Daarnaast kan nog worden opgemerkt dat u er opmerkelijk genoeg in slaagde om na uw ontsnapping uw huis te verkopen (CGVS p.9).

Voorts is het weinig aannemelijk dat u niet weet of er momenteel een officiële aanklacht tegen u loopt. U hebt zelfs geen inspanningen geleverd om te weten welke en of er überhaupt een officiële aanklacht in verband met de drugsvondst bij u thuis tegen u loopt. Toen u erop gewezen werd dat dergelijke informatie toch interessant was om te weten stelde u enkel dat deze zaken u niet interesseerden (CGVS p.10). Dat dergelijk essentiële zaken geen interesse bij u opwekken, kan niet in overeenstemming worden gebracht met de door u verklaarde vervolgingsvrees.

Een dergelijke opeenstapeling van risicovol gedrag en vage verklaringen kan niet in overeenstemming worden gebracht met de door u aangehaalde vervolgingsvrees en ondermijnt de geloofwaardigheid van de door u verklaarde vervolgingsfeiten op ernstige wijze.

Tenslotte blijkt uit uw verklaringen dat al uw vervolgingsproblemen zouden voortvloeien uit uw politieke oppositie en uw vasthouding door de autoriteiten tijdens en in de nasleep van de presidentsverkiezingen van 2008 (CGVS p.4, 12-13, 14). U verklaarde immers dat de drugsklacht een voorwendsel was om u en andere politieke opposanten te treffen. U moest immers een politieke lijst ondertekenen om in vrijheid te worden gesteld. Het doel hiervan was om aan de hand van deze lijst andere politieke opposanten op te pakken (CGVS p.13-14).

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat Armenië een meerpartijenstelsel heeft waarin politieke partijen activiteiten (bv. leden werven, fondsen verzamelen, hun gedachtegoed uitdragen, oppositie voeren in het parlement) kunnen ontwikkelen. Tijdens kiesperiodes is er sprake geweest van een verhoogde spanning, die gepaard kon gaan met intimidaties en kortstondige arrestaties. Na de kiesperiodes normaliseerde de situatie weer, zo ook na de presidentsverkiezingen van begin 2008 die turbulentier dan gewoonlijk zijn verlopen en uitzonderlijk een langere nasleep kenden. Sinds voornoemde politieke gebeurtenissen van 2008 zijn de Armeense autoriteiten restrictiever bij het toelaten van manifestaties. Hoewel vele manifestaties zonder incidenten verlopen, kunnen deze soms op schermutselingen uitlopen en zo tot kortstondige arrestaties leiden. Betrouwbare en gezaghebbende bronnen zijn echter van mening dat er actueel in Armenië geen situatie van vervolging omwille van politieke redenen is, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke gevallen, waarvan kan gesteld worden dat er over bericht wordt en dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden.

Gelet op wat voorafgaat, in het licht van alle elementen waarover het Commissariaat-generaal beschikt, zijn de door u beschreven ernstige moeilijkheden (een ineengestoken drugsklacht met bijhorende vasthouding en mishandeling ten einde u een document te doen tekenen om andere politieke opposanten te arresteren) niet aannemelijk.

Bovendien brengt u zelf geen overtuigende, concrete bewijsstukken aan die de door u beschreven ingrijpende problemen bevestigen, terwijl dit van u verwacht kan worden, gezien dergelijke gegevens volgens de informatiebronnen van het Commissariaat-generaal, waarvan bijlage in het administratief dossier werd gevoegd, hoe dan ook voorhanden zouden moeten zijn, gelet op de ernst van de moeilijkheden die u zichzelf toeschrijft.

Al deze tegenstrijdigheden, vaagheden en onnauwkeurigheden inzake uw vervolgingsfeiten ondermijnen de geloofwaardigheid van uw verklaringen op fundamentele wijze. Van een asielzoeker mag immers verwacht worden dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die aanleiding vormen van zijn vlucht uit het land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan worden besloten tot het bestaan van een risico in de zin van de Vluchtelingenconventie of er een reëel risico op ernstig lijden is zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming. De loutere beweringen van uw vrouw volgens dewelke u soms aan geheugenproblemen lijdt, zijn geenszins van die aard dat het de voormelde tegenstrijdigheden en vaagheden betreffende wezenlijke elementen van het voorgehouden asielrelaas, noch uw gebrek aan interesse in uw problemen, noch het onaannemelijk risicovol gedrag dat bij u werd vastgesteld kunnen verklaren. Bovendien mag er van een persoon die verklaart zijn land te hebben verlaten uit vrees voor zijn leven en vrijheid, en van wie zijn vrouw stelt dat hij omwille van geheugenproblemen zijn vluchtrelaas niet zonder tegenstrijdigheden kan vertellen, verwacht worden dat hij medische/psychologische hulp zou inroepen om zijn psychologische problemen te staven en/of te laten behandelen, hetgeen u echter nagelaten heeft om te doen.

Gelet op de hierboven verzamelde vaststellingen kan er bij u geen vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming worden vastgesteld.

De door u en uw vrouw voorgelegde documenten vermogen niet bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Jullie werkboekjes, de diploma's en puntenlijsten van uw vrouw, uw militair boekje, jullie huwelijksakte en jullie geboorteaktes bevatten enkel persoonlijke gegevens maar geven geen enkele informatie over jullie asielmotieven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, van artikel 1, A, 2 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag) en van 'artikel 48/4' van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet). De opmerkingen van de commissaris-generaal zijn niet van die aard dat het asielverhaal van verzoeker in twijfel dient getrokken te worden. Zo ging de ontsnapping van verzoeker gepaard met heel wat emoties waardoor het aannemelijk is dat hij zich vergiste omtrent bepaalde feitelijkheden. Bovendien lijdt verzoeker aan een PT stressstoornis waardoor hij bepaalde details van een voorval vergeet. Het juiste tijdstip van de aanvang van het verblijf in Moskou doet niets af aan het gegeven dat hij en zijn echtgenote enige tijd in Moskou verbleven. Gelet op hun korte verblijf in Moskou en gelet op het feit dat zij voornamelijk binnenshuis verbleven, is het niet verwonderlijk dat verzoeker niet veel informatie kan geven omtrent het adres en de wijk. De vlucht van verzoeker en zijn echtgenote werd volledig voorbereid door een smokkelaar, waardoor er geen probleem was om onder eigen identiteit te reizen. Het is immers geen wonder dat de 'passeur' niet meedeelt wat zijn connecties zijn en op welke wijze hij iemand clandestien in het vliegtuig kan smokkelen. Verder slaagde verzoeker er in zijn woning te verkopen met de hulp van kennissen. De suggestie dat er geen officiële aanklacht zou lopen tegen verzoeker toont niet met zekerheid aan dat verzoeker geen angst voor vervolging kan hebben. Het is een vaststaand gegeven dat de gebeurtenissen plaatsvonden na politieke activiteiten van verzoeker. In tegenstelling tot wat de bestreden beslissing voorhoudt, is de politieke situatie in Armenië woelig en wordt politieke oppositie niet geduld, zoals blijkt uit een rapport van UNHCR en Human Rights Watch.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van 'artikel 48/5' van de vreemdelingenwet betreffende de subsidiaire bescherming. De commissaris-generaal stelde zonder verdere motivering dat verzoeker niet in aanmerking komt voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet hoewel er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat wanneer verzoeker naar Armenië terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade en hij zich niet onder de bescherming van dat land kan stellen. Verzoeker zal vroeg of laat door de Armeense autoriteiten worden aangehouden gelet op het feit dat hij kritiek heeft geuit op de gang van zaken tijdens de presidentsverkiezingen, heeft deelgenomen aan betogingen en diverse connecties heeft met de politieke oppositie.

2.2.1.1. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft verzoekers asielaanvraag op individuele wijze onderzocht en omstandig en duidelijk de motieven uiteengezet

waarop hij zijn beslissing baseert. De commissaris-generaal stelde vast dat verzoekers asielrelaas niet aannemelijk is omdat (i) verzoeker en zijn echtgenote tegenstrijdige verklaringen aflegden betreffende het moment waarop zij elkaar terugzagen na verzoekers ontsnapping uit het ziekenhuis; (ii) verzoeker en zijn echtgenote tegenstrijdige en incoherente verklaringen aflegden betreffende hun verblijf in Moskou; (iii) het niet aannemelijk is dat verzoeker onder zijn eigen identiteit met het vliegtuig naar Frankrijk zou reizen terwijl hij vreesde om opgepakt te worden; (iv) verzoeker onaannemelijk slecht geïnformeerd is over de wijze waarop zijn vlucht geregeld werd; (v) het opmerkelijk is dat verzoeker na zijn ontsnapping uit het ziekenhuis er toch in slaagde zijn huis te verkopen; (vi) het niet aannemelijk is dat verzoeker niet weet of er een officiële aanklacht tegen hem loopt en evenmin enige inspanning gedaan heeft om dit te weten te komen; (vii) er actueel in Armenië geen situatie van vervolging omwille van politieke redenen is, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke gevallen, waarvan kan gesteld worden dat er over bericht wordt en dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden; (viii) verzoeker geen overtuigende, concrete bewijsstukken voorlegt.

2.2.1.2. De tegenstrijdigheid aangaande het moment waarop verzoeker en zijn echtgenote elkaar terugzagen na verzoekers ontsnapping uit het ziekenhuis wordt niet verschoond door de opmerking dat die ontsnapping gepaard ging met heel wat emoties en dat verzoeker bovendien aan een 'PT stressstoornis' lijdt waardoor hij vergeetachtig is. De Raad stelt vast dat verzoeker zelf tijdens zijn gehoor geen gewag maakte van psychische of geheugenproblemen die hem ervan zouden weerhouden coherente en gedetailleerde verklaringen af te leggen, noch enig medisch attest neerlegde. De opmerking van verzoekers echtgenote dat verzoeker 'soms last heeft van zijn geheugen', werd evenmin onderbouwd (stuk 4, gehoorverslag CGVS echtgenote 01/09/2011, 3). Ook het psychosociaal verslag van CAW Stimulans dat stelt dat verzoeker vergeetachtig is, toont niet aan dat verzoeker niet bij machte zou zijn volwaardige en coherente verklaringen af te leggen (stuk 2 bij het verzoekschrift).

Verzoeker slaagt er evenmin in de tegenstrijdigheid tussen zijn verklaringen en die van zijn echtgenote aangaande de aanvang van hun verblijf in Moskou te weerleggen door te stellen dat dit niets afdoet aan het feit dat zij wel degelijk in Moskou verbleven. Ook de vele onwetendheden aangaande hun verblijfplaats te Moskou worden niet afdoende verklaard door de opmerking dat zij er slechts kort verbleven en voornamelijk binnenshuis vertoefden. Er kan immers redelijkerwijs van verzoeker verwacht worden dat hij, indien hij werkelijk enkele maanden in Moskou verbleef, kan antwoorden op een aantal elementaire vragen aangaande zijn verblijf aldaar, zoals het adres, de wijk, het dichtstbijzijnde metrostation en de verdieping waar zij verbleven. Deze onwetendheden en tegenstrijdigheden ondermijnen de geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas.

Daarnaast stelde de bestreden beslissing eveneens vast dat het niet geloofwaardig is dat verzoeker, gelet op de informatie waarover de commissaris-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier, onder zijn eigen identiteit probleemloos de paspoortcontroles op de luchthaven van Yerevan kon voorbijgaan en dat hij dermate weinig op de hoogte is van de wijze waarop zijn vlucht door de smokkelaar geregeld werd. De blote bewering dat het niet te verwonderen is dat de passeur niet meedeelt wat zijn connecties zijn en op welke wijze hij iemand clandestien in het vliegtuig kan smokkelen, is niet bij machte afbreuk te doen aan de gedane vaststellingen. Het is immers onaannemelijk dat iemand die geïnterviewd wordt door de autoriteiten en vreest om opgepakt te worden erin slaagt de strenge paspoortcontroles op de luchthaven van Yerevan voorbij te gaan en het risico neemt om onder zijn eigen identiteit te reizen zonder zich ook maar in het minst te informeren over de wijze waarop zijn vlucht geregeld werd.

Waar verzoeker aanvoert dat er niet uit de loutere suggestie dat er geen officiële aanklacht tegen hem loopt, kan afgeleid worden dat hij geen vrees voor vervolging heeft, dient opgemerkt te worden dat deze vaststelling nergens terug te vinden is in de bestreden beslissing. De ernst van verzoekers vluchtelingenrechtelijke vrees wordt echter aangetast door het feit dat hij niet weet of er een officiële aanklacht tegen hem loopt en heeft nagelaten zich te informeren dienaangaande. Dit gebrek aan interesse botst met de redelijke verwachting dat een asielzoeker de gepaste inspanningen doet om op de hoogte te zijn en te blijven aangaande de evolutie en actuele toestand van zijn persoonlijke problemen.

Verzoeker tracht te weerleggen dat er actueel in Armenië geen situatie van vervolging omwille van politieke redenen is, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke gevallen, waarvan kan gesteld worden dat er over bericht wordt en dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden, doch slaagt hier niet in. Het ongeduide citeren van rapporten van UNHCR, Human Rights Watch, Vluchtelingenwerk Nederland en FIDH (stukken 3 en 4 bij het verzoekschrift), die overigens niet *in concreto* worden toegelicht, zijn niet bij machte afbreuk te doen aan de juistheid van de door de commissaris-generaal bijgebrachte informatie die gesteund is op talloze objectieve bronnen en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier. In zoverre de door verzoeker bijgebrachte artikelen strijden met de inhoud van voormelde informatie, dient de voorkeur gegeven te worden aan de door verweerder

bijgebrachte onderzoeksresultaten, verricht door een gespecialiseerd en onpartijdig ambtenaar, boven de door verzoeker neergelegde niet-geanalyseerde en niet-toegelichte informatie.

Wat de aangevoerde schending van artikel 52 van de vreemdelingenwet betreft, blijkt nergens uit het administratief dossier dat de bestreden beslissing zou zijn genomen op grond van dit artikel, zodat niet valt in te zien hoe het zou zijn geschonden.

De Raad stelt vast dat verzoeker zich voor het overige beperkt tot het eenvoudigweg tegenspreken van de motieven van de bestreden beslissing, het uiteenzetten van theoretische beschouwingen en het herhalen van eerder afgelegde verklaringen. Hij laat echter na concrete elementen aan te halen die de vaststellingen van de bestreden beslissing, die allen steun vinden in het administratief dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing, kunnen weerleggen.

2.2.1.3. Verzoeker kan niet worden bijgetreden waar hij stelt dat er geen motieven zijn opgenomen in de bestreden beslissing omtrent de subsidiaire bescherming. De commissaris-generaal heeft op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Het feit dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen, houdt niet in dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

Verzoeker baseert zijn vraag om subsidiaire bescherming op geen andere elementen dan deze die de grondslag vormen van zijn asielrelaas. Gelet op de bovenstaande vaststellingen omtrent de ongeloofwaardigheid van dit relaas en de overige elementen van het dossier, maakt hij ook niet aannemelijk dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

2.2.2. De bestreden beslissing steunt op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen. De materiële motiveringsplicht werd derhalve niet geschonden.

De middelen zijn ongegrond.

2.3. Verzoeker kan niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet worden erkend en komt niet voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking.

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig december tweeduizend en elf door:

dhr. F. HOFFER,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER